

Meningen. Det hele kom ganske naturligt. Jeg saae, at Sygeplejersken var overanstrengt, og Pigerne har i Forvejen nok at gøre. Saa ofrede jeg en Nats Søvn. Det er det hele. Jeg kan virkelig ikke i den Anledning tage mig selv højtidelig som barmhjertig Søster.“

„Hvorfor siger du nu saadan, Jytte?“

„Fordi jeg synes, at der bliver gjort et ganske urimeligt Væsen af Folks Barmhjertighedsgjerninger. Min gamle, kloge Ven Professor Ole Knudsen plejede at sige, at det var den menneskelige Natur imod at gøre noget gratis. Derfor tog man sig altid paa en eller anden Maade betalt for sine Velgerninger. Selv om man ikke havde nogen himmelsk Fader over Skyerne, som man skulde gøre sig velbehagelig for i Haabet om passende Vederlag, saa lod man sig alligevel sjælden nøjes med Bevidstheden om simpelthen at have gjort sin Pligt, naar man hjalp en Medvandrers over en Grøft. Saa mange var Ordenen!“

„Ja, du maa undskylde — men det er mig for indviklet.“

„Kan du huske Anna Mohn — hende, der blev Diakonisse? Det vakte jo en saa umaadelig Begejstring, at hun foretrak at pleje Syge og gaa med Bækkener, skønt hendes Far var saa rig, at hun kunde gøre sig Livet behageligt paa alle Maader. Hende har jeg netop tænkt en hel Del paa de sidste Dage. Hun var mig altid inderlig imod. Den Slags Folk bliver straks saa uhyggelig selvgoede. De tror, at de opofrer sig for andres Skyld, og saa nyder de bare deres egen Fortræffelighed. Saadan er vi Mennesker i vore allerbedste Øjeblikke. Narcis! Narcis!“